

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ πολλὸν ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδη, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῶν σχέσεων Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας).—Τὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ κύριος τῆς Γαλλίας (ἡγεμονία) καὶ τοῦτον σκέψεις ἐν Γαλλίᾳ).—Μακεδονία (αἱ μεγάλοι στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ τῆς Τουρκίας· ἄλλαι εἰδήσεις).—Ἡ ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου κατάστασις (παράδοξα τῶν ἀντρυφῶν πρὸς τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας).—Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ ἀγνοία τῶν καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ αἰτία τῆς ξενομανίας (πῶς πρέπει νὰ γράφονται αἱ ἑλληνικαὶ καλλιγραφίαι).—Ποία διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς Μακεδονίας (διὰ τῆς κατὰ τὴν τῆς Μακεδονίας οὐ Βουλγαρίας ἐπισημοῦσιν τὸν Ἕλληνα).—Ἐπισημολογία Ἕλληνας ἐν Μακεδονίᾳ ἱεράρχου (συμβολαὶ πίστεως εἰς τὸν Θεόν).—Ἡπειρος.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Μαΐου 1903

Τὸ βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον ἡλλάξεν, ἀλλ' ἡ Τουρκία ἐξακολουθεῖ ἐπιστρατευομένη. Ἀντὶ τῶν φιλορώσων Ζαχαρικών προσελήθησαν οἱ Σταμπούλισταί ὑπὸ τὸν Πετρώφ καὶ ἐν τῇ ὑπουργικῇ ταύτῃ μεταβολῇ πόσα δὲν βλέπει τις τὰ παράδοξα καὶ τὰ σκοτεινὰ καὶ τὰ δυσερμηνεύτα! Ὅποσον δ' ἀνεξερεύνητον βάθος κρύπτεται ἐν τοῖς βουλευμασι τῆς Τουρκικῆς διπλωματίας!

Ἀναγκαῖον κρίνομεν ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημείων νὰ παρασχωμεν, ἂν μὴ πλήρῃ ἐξηγήσιν, στοιχεῖα τινὰ τοῦλάχιστον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις πρὸς κατανόησιν καταστάσεως, ἥτις κατὰ τὴν στοιχειώδη πείραν τῶν ἀνθρωπίνων ἐγκυμονεῖ θυέλλας, ἐξ ὧν οὐδ' ἡμεῖς αἱ ἐρησυχάζοντες νῦν Ἕλληνες θὰ μείνωμεν ἄβροχοι.

Αἱ ποικίλαι καὶ ἀντιφατικαὶ ἐν πολλοῖς περιγραφαὶ τῶν ἐν Σοφίᾳ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας συμβάντων συμπίπτουσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πρώτη δυσἀρέσκεια τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου πρὸς τὸ ὑπὸ τὸν Δάνεφ ὑπουργεῖον ὀφείλεται εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Πατρικῶφ. Ὁ τὸ ὠραιοῦς τοῦτο ὄνομα φέρων στρατηγὸς ἀπολαύει ἀμερίστου καὶ ἀπολύτου εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Φερδινάνδου, ἐν ᾧ ἐτέρωθεν συνεχέσθην τὴν λατρείαν ἀπασῶν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐστιῶν, ἐξ ὧν ἐκπέμπονται ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν πᾶσαν δίκην φωτεινῶν—ὅσον θεὸς μου φῶς!—ἀκτίνων αἱ ὑπὸ τοὺς ποικιλοχρόμους ἀρχηγούς ἀπελευθερωτικῆς συμμορίας αἱ ἐργον ἔχουσαι τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τοῦ φόνου μέχρι τῆς λυποδυσίας. Ὁ γενναϊότατος οὗτος στρατηγὸς αἰ φίλος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Φερδινάνδου, ἐφ' οὗ τῆς ἀρχῆς κατὰ περιεργὸν σύμπτωσιν συχνὰ ἀπεκαλύπτοντο ὡς κλεπτόμεναι αἱ ἀποθήκαι τοῦ ὑλικοῦ πολέμου τῆς Βουλγαρίας, εἶχε ζητήσει πιστώσεις τινὰς πρὸς ἐξύρυσιν τῶν συνόρων παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τούτων δὲ μὴ δοθεισῶν, παρητήθη. Τὴν ἐπιούσαν τῆς παλαιῆς, ἐλάμβανε φιλοφρονέσταν γράμμα τοῦ Φερδινάνδου, ὅστις καὶ διώριζεν αὐτὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ πεζικοῦ ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἐκ τούτου παρήχθη ἡ δυσαρμοστία ἐκείνη ἡ ἀπολύτως εἰς τὰς σκηνὰς τὰς ἡκιστα ἡγεμονικὰς, ἐξ ὧν καὶ ἡ ὑπουργικὴ κρίσις.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι περιέργον τὰ πράγματα ταῦτα; Δὲν εἶναι περιέργον καὶ δυσεξηγήτον ἅμα, ὅτι ἀποπέμπεται φιλόρων ὑπουργεῖον καὶ προσκαλεῖται μισόρων, ὡς τοῦλάχιστον πιστεύεται καὶ ταῦτα ἐξ αἰτίας τοῦ Πατρικῶφ, τῆς ψυχῆς τοῦ ἀπαίσιου κομιτάτου, οὗ ἐν τούτοις τὰς συμμορίας, δολοφονοῦσας ἐν Μακεδονίᾳ προστασίας ὁ Ζηνοβίερ καὶ οἱ ὑποτακτικοί του; Ἡ δημοσία γνώμη στρέφεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κατὰ τῆς Ῥωσίας σήμερον ἐν Βουλγαρίᾳ, λέγουσιν ἀναποκρίται τι-

νὲτ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων οἰκιστοῦν μᾶλλον ἀξίωμα διπλωμάτου τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀνήκουσι, καὶ ποθοῦντες νὰ ἴδωσι τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὁ νομίζουσιν ἐπωφελεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος τῶν ἡ ἀντιγράφοντες τὴν ἀλήθειαν. Ἦνα μὴ χάσῃ δὲ τὴν κινδυνεύοντα θρόνον τοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν κομιτάτων φερομένης λαϊκῆς ὀργῆς, προσθέτουσιν οἱ ἀνταποκριταὶ οὗτοι, ἐστράφη πρὸς τὸ Σταμπούλ φικὸν κόμμα. Ἀλλ' οἱ ἀφελεῖς σκέπτονται ἀφελῶς, τοιαύτην δὲ ἀφελίαν δὲν ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὁ Φερδινάνδος, ὥστε νὰ πάθῃ τὸ πάθημα τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ κατοπτρισθέντος κυνός, ὅστις ἀντὶ δύο τεμαχίων κρέατος ἀπώλεσε καὶ ἐκεῖνον, ὅπερ ἐκράτει εἰς τὸ στόμα.

Τὸν θρόνον αὐτοῦ ὁ Φερδινάνδος ὀφείλει εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἀληθῆς δὲ ἀπόσεισις τῆς κηδεμονευτικῆς ὑποτέλειαις, εἰς ἣν χάριν τούτου ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Ῥωσίαν, καθίσταται ἀδύνατος, ἂν μὴ ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ μεσευρωπαϊκοῦ συνδέσμου καὶ τῆς ἐν τῇσι ζητήμασι τῆς προστασίας Ἀνατολῆς ἀκολουθούσης αὐτὸν Ἀγγλίας. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νῦν. Ἀπὸ τοῦ 1886 καὶ ἐντεύθεν ἡ βουλγαρικὴ πολιτικὴ ἡλλάξε τὸν εὐρωπαϊκὸν πλόν τῆς τῶς πρὸς τὸ Ῥωσικὸν καλπᾶν καὶ μετὰ τῶς τῶς γοργότητος καὶ ἀσταθείας ἡ μᾶλλον μετὰ τῶς τῶς εὐσταθείας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ῥωσίαν τρυφερότητι, ὥστε μὴδένα πλὴν νὰ ἀπατᾷ. Καὶ θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα ἡ Βουλγαρία ἔσται Ῥωσικὸν κυβερνεῖον, δις δὲ ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, ἐξαιρουμένης τῆς Γαλλίας, δὲν θὰ φανῇ τοσοῦτον ἡλιθία, ὥστε διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν καὶ ἰσως διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς θυσιῶν νὰ εὐρύνη τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἰσχύϊν τοῦ κυβερνείου τούτου.

Ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ ἀδυνάτου τούτου πρέπει νὰ τεθῶσιν ἑλὰ τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ γινόμενα καὶ ὑπὸ τὴν πειστικὴν αὐτῆς δύναμιν νὰ ἐρευνήθωσι τὰ τεχνάσματα τῶν Βουλγάρων.

Εἴπερ τις καὶ ἄλλος φαίνεται κατανόησας τοῦτο ἡ Τουρκία, ἥς ὁσημέραι ἀποκαλύπτεται βαθυνουστία τῇ διπλωματικῇ πορείᾳ. Μεγάλα αὐτῆς κατόρθωματα δὲν εἶναι, ὅτι μετὰ τῶς τῶς τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ τῶν παρασῆμων πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ Διόδοχον αὐτοῦ καὶ τὸν κατόρθωτον τῆς Ἑλλάδος πρωθυπουργὸν κατ' ὀρθὴν τὸν τελευταῖον τούτων, ὅτι εἶναι περιττὴ πολυτέλεια νὰ ἀσφαλῇ πρὸς ἄλλα εὐτελέστερα μελήματα, ὅλα τὰ ἐκτὸς τῶν συνόρων συμκείμενα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας, ἥς αὐξήσεως τοῦ στόλου καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ἀποθηκῶν τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ πρὸ αὐτοῦ κεῖται τὸ μέγιστον ἐθνικὸν ζήτημα τοῦ ἐκ τῶν πρακτέων, ὅπως μείνῃ χάριν τῶν θεσμῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τὸ στενότατον πρὸς αὐτὸ συνδεδεμένον τοῦ πόσου πρέπει νὰ παύσῃ τῶν ἀντιθέτων καὶ πάσους νὰ διορίσῃ τῶν ἡμετέρων. Ἀλλὰ μέγιστον πολιτικὸν τεχνάσμα καὶ ἐπιτυχέστατον ἀποδεικνύεται ἡ πρόστασις τῶν ἀλβανικῶν ἀνωμαλιῶν, ὅπως ἐπιστρατεύσῃ ἐν Ἀσίᾳ καὶ μεταφέρει ἡρέμα πᾶσας τὰς ἐφεδρείας τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου εἰς Μακεδονίαν. Τὸ κυριώτερον πρόβλημα, ὅπερ παρουσιάζεται τῇ Τουρκίᾳ ἐν ἐκείνῃ τῇ πιθανῇ συγκρούσει πρὸς τὰ μικρὰ κράτη τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, πρόβλημα ἀγνοηθὲν δις μάλιστα μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, εἶναι ἡ ταχεῖα ἐπιστράτευσις. Ὅταν τοῦτο ἐπιτύχῃ, δύναται νὰ ἡμιλῇ εὐθαρσῶς καὶ ἀφρόδως, τοῦ ὅπερ πράττει νῦν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, διότι εἰς τὸ πρῶτον κίνημα αὐτῆς ἀντιτάσσει νῦν τὰς 150 χιλιάδας ἀνατολικῶν στρατοῦ, πρὸς ὃν ἐντὸς 25 ἡμερῶν θὰ ἐνωθῶσιν ἄλλαι τόσαι χιλιάδες ἐφεδρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

Εἰς τοιαύτην σήμερον εὐρίσκονται κατὰστασιν τὰ μετὰ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας πράγματα. Τὰ τεχνάσματα ἐξέκρουσε μέχρι σήμερον ἡ Τουρκία διὰ τεχνασμάτων καὶ εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο στάδιον τοῦ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀνταγωνισμοῦ ἀνεδείχθη νικήτρια. Ἀλλὰ τὰ στάδιον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ προγυμναστήριον μόνον. Δι' αὐτοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸν στίβον τὸν καθαρῶς διπλωματικόν, εἰς ὃν πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις πείθουσιν, ὅτι καὶ πάλιν τὸ γέρας ἔδρεψεν ἡ Τουρκία.

Τοῦτο, θεοὺ θέλοντος, θὰ ἐξετάσωμεν προσεχῶς.

ΤΟ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΝΗΦΑΛΙΩΤΕΡΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ
ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΣΚΕΨΕΙΣ.

Ἐπὶ ματαίῳ, φαίνεται, δὲν ἐγράφθη ἐν τῷ «Ἀγῶνι», ὅσα ἐπανελημμένα διεστραφωδῆσαν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγμάτων τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καθόλου Ἀνατολῇ. Ἐν ἐκ τῶν ἐγκριτωτάτων παρισινῶν περιοδικῶν, ὁ «Εὐρωπαϊκός», διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ πολλοῦ Charles Seignobos καὶ καταλείων πρὸς τῷ ἀρχισυντάκτῃ Ferdinand Herold μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ τὸν περίπτωτον οἰκονομολόγον Anatole Leroy Beaulieu ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος μετὰ σπανίας εὐθυκρίας καὶ ἀμεροληψίας, ἀρετῶν, ἃς συνήθως ἡσυχάζουσιν οἱ Γάλλοι, διὰ πρὸς περὶ τῶν μεσοβαρβάρων καὶ ἀδυνάτων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τοῦλάχιστον ὑπολαμβάνουσιν αὐτοὺς.

Δόγμα κατέστη ἐν Γαλλίᾳ τῆς ἐπισήμου πολιτικῆς τῆς δημοκρατίας, ὅτι τὰ θρησκευτικὰ τάγματα πρέπει νὰ προστατεύωνται ἐν Ἀνατολῇ ὅτε συντελοῦνται εἰς τὴν ἐν αὐτῇ διάδοσιν τοῦ κύρους καὶ τῆς ἠθικῆς ἰσχύος τῆς Γαλλίας. Χωρὶς ποτε νὰ ἐξετασθῇ τὸ σκόπιμον τῶν προσταθειῶν τούτων περὶ ἀποκτήσεως ἠθικῆς ἰσχύος διὰ μέσων καὶ διὰ διαγωγῆς ἡκιστα συμβιβαστέων πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν, διότι ὅ, τι ἀποπέμπεται ἐκ Γαλλίας ὡς ἠθικὴ λύμη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βλαστάνῃ καρποὺς ἠθικοῦς ἐν Ἀνατολῇ, ἀνύποπτοι διατελοῦσιν οἱ Γάλλοι, ὥστε διότι ἀγνοοῦσι τέλει τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι οὐχὶ μόνον γόντρον δὲν προσποιροῦνται τῇ Γαλλίᾳ τὰ ἐν Ἀνατολῇ κατισπαρμένα μοναχικὰ τάγματα, ἀλλ' ὅπως τούναντιον ἐκέρησαν κατ' αὐτῆς, τὰς ὑποφίας, τοὺς φόβους, τὴν δυσἀρέσκειαν καὶ αὐτὸ τὸ μῖσος τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς δὲ προφανεστάτων ἅμα καὶ ἀπλούστατον τὸ πρᾶγμα. Ἡ Ἀνατολὴ οἰκεῖται ὑπὸ ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἐν μεσῷ τῶν ὁποίων τὰ θρησκευτικὰ τάγματα μετὰ τῶν πρὸς αὐτὰ δυτικῶν κοινοτήτων ζῶσιν ὡς ἀρκεῖς μειονότητες. Τὰ πλεῖστα μέλη τῶν κοινοτήτων τούτων εἰναι ἐπὶ πλείονος ἐκ Δύσεως τοχιδωτικὰ καὶ ῥυπαροὶ ἐξωμόται τῆς πατρίδος θρησκείας, πωλησάντες τὴν συνείδησιν αὐτῶν ἀντὶ χρημάτων, ἀποτελοῦντες ὁμοῦ τὸ φύμα ἐκείνο, ὅπερ πόσῃ ἐνέχει περιεργον τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς μόνον τὸ ὄνομα «Δεβαντίνος» εἶναι ἱκανὸν νὰ παραστήσῃ. Δικαιολογεῖται τὰ δαπανώμενα ἐκατομμύρια αἱ ὀλιγάνθρωποι αὐταὶ κοινοότητες τῶν δυτικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Ἀλλὰ καὶ δαπανῶνται τὰ ἐκατομμύρια ταῦτα ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν κοινοτήτων τούτων; Οὐχί! Σκοπὸς τῶν μεγαλοπρεπῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ τῶν πολυαριθμῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων εἶναι ἡ βδελυρώτης ἀλιεῖα ψυχῶν καὶ συνειδήσεων δι' ὑποσχέσεων ὑψηλῶν προστασιῶν, λαμπρῶν ἀποκαταστάσεων, διὰ παραοχῆς ὀλκῶν βοηθημάτων, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀνθρωπος ἠθικός, ὅστις δὲν θὰ ἀσθάνῃ μυιατὰ τὴν βδελυγμίαν κατὰ τῆς ἐλευθερίας τούτης ἐμπορίας.

Ποῦ εἶναι τὸ κύριον τῆς Γαλλίας, ὅταν τὰ ὑπ' αὐτῆς προστατευόμενα τάγματα ὑβρίζουσιν τὸν κληρὸν καὶ χλευάζουσιν τὴν θρησκείαν καὶ ἐξευτελίζουσιν τὴν ἱστορίαν; Ποῦ, ὅταν ὑπείκονται εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ χωρίζουσιν τὸν πατέρα τοῦ υἱοῦ καὶ γεμίζουσιν τούτων περιφρονητικὰς πρὸς ἐκεῖνον; Ποῦ, ὅταν εἰς τοὺς καταπονεμένους ὑπὸ μυρίαν ἄλλων ταλαιπωρίων καὶ τῶν πιέσεων τῶν ἀφορήτων τῶν Τούρκων οἱ ἀπόστολοι οὗτοι τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμοφροσύνης τῶν χριστιανῶν ὑπόσχονται τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, ἂν ἀποπτύσωσι τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων τῶν καὶ ἀσπασθῶσι τὸ καθολικὸν δόγμα; Ποῦ, ὅταν εἰσηγῶσι τὰς ταγμάτων τούτων ἐν Ἀνατολῇ πρᾶξεις τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ὁρῶνται ὑψαύχηνες καὶ ὀργίλοι κατὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς, διότι τολμῶσιν οἱ ἀνυχεῖς οὗτοι νὰ ζητῶσι τὰ προγράμματα τῶν ἀντιθέτων ὑπουργικῶν καθολικῶν σχολείων καὶ νὰ στέλλωσιν ἐπιθεωρητὰς, ὅπως βεβαιώσιν, ὅτι διδάσκονται καὶ ἡ ἐγγύς γλῶσσα καὶ ἡ ἱστορία τοῦ τόπου;

Μὴ Ἀνατολὴ νοεῖται ἐν Γαλλίᾳ, ὅτι σημαίνει τὰς ὀλιγαριθμοὺς φραγκικὰς παροικίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Σμύρνης, τὰς διασπαρμένους νῦν εἰς τοσούτα τεμάχια, ὅσαι εἰναι καὶ αἱ μεγάλαι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις;

«Ἡ Γαλλία» λέγει ὁ «Εὐρωπαϊκός» «ἐγένετο

ἀπὸ τῆς IC' ἐκατονταετηρίδος ἡ ἐπίσημος προσάτις ἐν Ἀνατολῇ τῆς καθολικῆς θρησκείας καὶ τῶν πρακτόρων αὐτῆς. Ἡ προστασία αὕτη συνεπάγεται χρηματικὰς χορηγίας, (βοηθήματα διδόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν) εἰς τὰ ἐν ἀνατολῇ θρησκευτικά, ἐκπαιδευτικά καὶ φιλανθρωπικά καθιδρύματα) δικαιολογούμενα ἐπανελημμένως διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ἡ ὑποστήριξις τῶν πρακτόρων τῆς καθολικῆς θρησκείας συντελεῖ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἐν Ἀνατολῇ κύρους τῆς Γαλλίας.

»Ἐξέστω ἡμῖν σήμερον ἀμεσώτερον νὰ θιῶμεν τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν ἐρεῖδόμενοι εἰς ἀπληκτικὰ γεγονότα, ἐὰν τὰ ἐκ τοῦ κονδυλίου τοῦτου δαπανώμενα χρήματα ἐπωφελεῖ ἀναλίσκονται καὶ ἐὰν οἱ δὲ πρᾶκτορες οὗτοι τοῦ γαλλικοῦ κύρους δὲν συντείνουν μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ἐκθέτῃ τὸ γόντρον τῆς Γαλλίας, εἰς τὸ νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς λαοὺς καὶ ὑποδοχθεῖν οὕτω συγγρόνας τὸ προσηλυτιστικὸν ἔργον ἄλλων χωρῶν.

»Ἐσημειώσαμεν ἤδη τὴν γενικὴν κατακραυγὴν, ἥτις ἐξεδηλώθη προσφάτως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς ἐνεκα τῆς ἐπιδρομῆς τῶν δυτικῶν μοναχῶν, οὓς ἐπέλιπεν ἡδὲ ἐν Γαλλίᾳ καταταραχθέντων Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἰσὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἱ Ἕλληνες ἱεράρχαι καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύλλογοι, ὁ τύπος καὶ ἡ δημοσία γνώμη δὲν παύουσιν ἀνησυχοῦντες ἐπὶ τῷ παγκρατικῷ τούτῳ κινδύνῳ, ὃν νομίζουσιν ἐπισκιάζοντα κατὰ τῆς ἠθικῆς εὐρωστίας ἐκ τῆς ἐλλογιμῆς λαοῦ.

»Ἰδοὺ μετὰ τῶν ἄλλων πρόσφατον ἄρθρον μιᾶς τῶν ἀρίστων ἐφημερίδων τῆς ἐλληνικῆς πρωτεύουσας, τοῦ «Ἀγῶνος», ὅστις ἐπανελημμένως ἡσχολήθη περὶ τοῦ ζητήματος. (Ἐνταῦθα τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν παραθέτει τὸ ἄρθρον τοῦ «Ἀγῶνος» (ἰδὲ φύλ. ὑπ' ἀριθ. 208) τὸ προταχθέν τῆς ἐπιστολῆς Ἑλλήνων μαθητῶν καθολικοῦ σχολείου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ μετὰ καὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης). Καταλήγει δὲ ὁ «Εὐρωπαϊκός» λέγων μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ὀρθότατα ταῦτα:

»Ἐὰν ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις περὶ πολλοῦ ποιτῇ νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐμπεδώσῃ ἐν Ἀνατολῇ κύρος αὐτῆς, ὀφείλει βαρυνθῆναι νὰ λύσῃ τὴν πρὸς τοὺς καθολικοὺς μοναχοὺς ἀλληλεγγύην τῆς Γαλλίας καὶ ἀρχίσῃ ἐπιδιώκουσα τὴν βαθμιαίαν ἐκκαίεσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων ἐφοδιάζουσα αὐτὰ δι' ἱκανῶν Γάλλων διδασκάλων».

Χαίρομεν ὑπερβαλλόντως τοιαύτας ἀκούοντας γνώμας ἐν Γαλλίᾳ. Ὅσον καὶ ἂν εἰργάσθῃ ὁ κ. Hano-taux, ἐναμιλλῶς δὲ προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ αὐτὸν ἐν τούτῳ ὁ κ. Δελκασέ, ὅπως ἐπιδεῖξῃ τὴν Γαλλίαν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, τὴν δημοκρατικὴν Γαλλίαν, πολὺ ὀλιγώτερον ἐλευθερόφροναν τῆς μοναρχικῆς Γαλλίας, πλείοτερον ἀρκεομένην νὰ περιποιτῇ τὸν δεσποτισμὸν ἢ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀσπαζομένην τὰ καὶνὰ δόγματα τοῦ ἠθικοῦ εἶναι ἡ βία ἢ κτηνώδης καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ σιδήρου, εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ Γαλλία ἐπέχει θέαν ἐρωμένης. Διὰ τῶν σφαλμάτων τῆς γεννᾶς μυιατὰ τὴν καὶ βαρυντὴν τὴν ἀγανάκτησιν μας, διότι ἡγαπήσαμεν αὐτὴν ὅσον οὐδὲν κράτος τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἀγαπήσωμεν αὐτὴν καὶ πάλιν ἐμπαῶς, ὅταν ἴδωμεν αὐτὴν νὰ ἐπανελθῇ εἰς τοὺς παλαιούς αὐτῆς ἔρωτας πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον, οὓς ἐδηλητήριασαν πνοαὶ ἐλευνοῦ δεσποτισμοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου Στρωμνιτοῦς. — Ἀλλὰ σύλληψις. — Αἱ κοδοσσιαὶ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ τῆς Τουρκίας. — Ἦσαν τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ. — Τί γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Μακεδονίας.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 8 Μαΐου 1903:

Αἱ κατ' οἶκον ἐρευνὰ καὶ συλλήψεις τῶν Βουλγάρων ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ μετὰ τινος νωχελείας καὶ βραδύτητος.

Τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὸ ἐσπέρας διεδόθη, ὅτι ἦχθη ἐνταῦθα δεσμός μὲν κατὰ τινὰς, ὑπὸ στρατιωτικὴν δ' ἀπλῶς συνοδίαν κατ' ἄλλους ὁ πολὺς τῆς Στρωμνιτοῦς Βουλγάρου ἐπίσκοπος Γεράσιμος, ὁ εὐαγγελικώτατος οὗτος ποιμένας τῶν συμμοριῶν τοῦ Σαράφωφ, ὁ ἡμέρας καὶ νυκτός εὐλογῶν τὰ ἐγγχειρίδια τῶν δολοφόνων καὶ ἐπικαλούμενος τὰς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, ὅπως εὐλογῇ

KATA THN καταρτισθεῖσαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ
τῶν Οἰκονομικῶν κατέστησαν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ
σταφιδοκάστρου ἀπὸ 3ης Αὐγούστου π. ἔ. μέχρι τέ-
λους Ματίου ἔ. ἔ. ἐξήχθησαν ἐκ τῶν διαφορῶν
σταφιδοφόρων λιμένων τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἄλλο-

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ καταρισθέντας εις τὸ δουρῶν τῶν Οἰκονομικῶν πίνakas αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν εἰ-
δῶν τοῦ μονοπωλίου κατὰ τὸν μῆνα Ἰάριου
ἀνῆλθον εἰς δρ. 884,859.45 δοῦσαι διαφορὰν ἐπὶ
πλέον τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ
παρελθόντος ἔτους, ἀνελθουσὼν εἰς δρ. 875,233.10
κατὰ 9,626.35 δραχμὰς. Αἱ εἰσπράξεις δὲ τῆς
ἑκτῆς τεμηνίας ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Μαρτίου
ἀνῆλθον εἰς 2,756,428.90 δρ., παρουσάσας διὰ-
φορὰν ἐπὶ πλέον τῶν περυσινῶν εἰσπράξεων τοῦ
αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἀνελθουσὼν εἰς 2,732,
903.85 δρ. κατὰ 23,524.05 δρ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπίσης ἀπεστάλη καὶ ὁ ἐνταῦθα ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελὼν Μουχαμὲτ βέης Κλεισοῦρας εἰς Βεράτιον κατὰ τινὰς μὲν ὡς ἑξορίας, κατ' ἄλλους δὲ, ὅπως ὑπερήχησεν εἰς τὸ ἐκεῖ τόγμα τοῦ ἐθνοφρουρᾶς ὡς λιπόβρατος.

21 κατατέθη παρ' αὐτῇ τὸ απαιτούμενον ποσὸν
 διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26 τοκομε-
 ριστοῦ τοῦ ἐκ φρ. 89.875.000 Ἐθνικοῦ Δα-
 νείου (1890) ἐπὶ τῷ Σιδηροδρόμῳ Πειραιῶς
 Ἀρσίσεως) πληρωτὸν πρὸς φρ. χρ. 4.50 ἀπὸ
 τῆς 2/15 προσεχούσας Ἰουλίου.

Εν Ἀθήναις τῇ 13)26 Μαΐου 1903
(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου